

CAPUT VIII.

AJÆ LAMENTATIO.

1. Tunc igitur RAGHUS princeps filio, qui felicem matrimonii funiculum gestabat, terram quoque, quasi alteram INDUMATIM, in manus tradidit.

2. Quod alii regum filii facinoribus sibi proprium facere student, id cum illi contingeret, AJAS accepit, quia pater jussit, non fruendi cupiditate.

3. Tellus una cum illo aquis a VASISHTHA allatis unctionem passa, pura exhalatione annuntiabat quasi, desideria sua expleta esse.

4. Ille a magistro suo, *Atharvanis* gnaro, consecratus, hostibus suis ægre impugnandus erat: nam pietas cum virtute bellica conjuncta, est sicut ventus ignisque conjuncti.

5. Cives hunc principem RAGHUEM putabant, juventuti redditum: nam illius non solum felicitatem sed omnes etiam virtutes nactus erat.

6. Duæ potissimum res cum duabus aliis rebus faustis conjunctæ eximie splendebant: prosperum regnum patrium, cum AJA, ejusque recens juven-tus cum modestia.

7. Longimanus ille temperanter fruebatur terra, modo occupata, velut uxore nuper ducta, ne nimia vehementia anxiam eam redderet.

8. “ Equidem a principe dilectus sum !” Ita unusquisque civium cogita-bat; neque ille quemquam negligebat, sicut oceanus vel centum fluvios.

9. Ille, neque nimis acerbus, nec mollis, sed mediam viam eligens, ut ventus arbores, sic reges flectebat, non radicitus eos evellens.

10. Sed RAGHUS filium suum inter cives ob virtutes suas celebratum videns, ab omnibus rebus exitio obnoxiiis, vel in cœlo commorantibus, deside-rium revocavit.